Církev československá husitská Kladno

NA HORU

5

2022

Milí přátelé, naši čtenáři! Setkáváme se nad stránkami našeho zpravodaje opět v adventu, v čase očekávání, jak o něm dále píše v pastoračním dopise bratr farář Phanuel Osweto. Přinášíme také k zamyšlení duchovní úvod sestry Pavly Vlkové, který připravila pro adventní sborové soustředění. Nechybí ani zprávy ze života sboru a další odpovědi na naši anketu *Co pro mě znamená společenství*. Přejeme užitečné počtení!

„Ale já budu vyhlížet k Hospodinu, čekat na Boha, který mě spasí. Můj Bůh mě vyslyší.“ (Mi 7, 7)

Milí přátelé v Kristu,

se starým církevním rokem za námi vítáme období adventu a Vánoc. Tento čas je nejen pro křesťany často jedním z nejoblíbenějších, i když se venku ochlazuje. Užíváme si teplo domova, známost a krásu letitých tradic adventu a Vánoc.

Advent je období čekání – ano, čekání na oslavu Vánoc, ale co je důležitější, je to čekání na Ježíšův druhý příchod. Jako církev na ten den trpělivě čekáme téměř dva tisíce let, vytrvalost je charakteristickým znakem naší víry. Jsme vyzýváni k tomu, abychom si zachovali víru a přijali dary naděje, pokoje, radosti a lásky, které prožíváme a slavíme v adventním čase. A ještě více, abychom i my jako prorok Micheáš vyhlíželi k Hospodinu a čekali na Boha, který nás spasí.

Čekání není snadné, jsme svědky šíření nemocí i válečných konfliktů. Ale modlíme se, abychom mocí Ducha svatého a skrze víru a vzájemnou podporu vytrvali a neztráceli naději. Bůh je s námi i v těch nejtemnějších časech našich životů. Jsme vděční za každého z vás, který je členem nebo součástí kladenského sboru. Vaše modlitby, finanční podpora a fyzická přítomnost pomáhají našemu sboru plnit jeho pověření. Děkujeme také Bohu za včasné svěcení naší sestry Zdeny, která dobře slouží v době zdravotního omezení faráře.

Kéž Bůh vám a vašim rodinám žehná v tomto adventním a vánočním čase a kéž všichni vytrváme ve víře a vyhlížíme lepší dny, které nás čekají.

Phanuel Osweto, z pastoračního dopisu

Advent

A panna syna porodí –
to kvůli nám se přihodí…
Zvon v duši už se rozezněl:
Je s námi Bůh! Immanu El!

Milí bratři, milé sestry, asi všichni víme, co slovo advent znamená. Je z latiny a znamená PŘÍCHOD. Myslí se příchod Vykupitele, Ježíše Krista. Důležité je si spíš znovu připomenout význam adventu. Symbolizuje nový duchovní začátek, je také začátkem nového církevního roku. Už od starozákonních dob očekávali proroci příchod Vykupitele, připravovali lid na příchod Mesiáše (blíže se k tomu ještě vrátím). My křesťané si připomínáme nejen příchod Ježíše na tento svět, ale znovu děkujeme za jeho příchod do našich srdcí, životů a očekáváme jeho druhý příchod – ve slávě.

K adventu patří symbol světla. Dlouhé prosincové noci se konečně začínají zkracovat, nocí proniká světlo, stejně jako temnota světa je prostupována světlem, Ježíšem přicházejícím na tento svět (*Ježíš k nim pak znovu promluvil: „Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude už chodit v temnotě, ale bude mít světlo života.“* J 8, 12).

Advent symbolizuje i příchod Ježíše do našeho života, do jeho každodennosti. Má to jen tu podmínku, že mu musíme vyjít vstříc (*Hle, stojím u dveří a tluču. Kdokoli uslyší můj hlas a otevře mi dveře, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.* Zj 3, 20). Dveře Ježíši musíme otevřít my. Možná si můžeme položit otázku, co to pro nás konkrétně znamená.

Obrátím se teď ke starozákonnímu textu, který končí veršem citovaným i v Matoušově evangeliu a často při adventu čteným: *Proto vám dá znamení sám Panovník: Hle, dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je S námi Bůh).* (Iz 7, 14)

Co mu předchází?

Hospodin promluvil znovu k Achazovi: „Vyžádej si znamení od Hospodina, svého Boha, buď dole z hlubin, nebo nahoře z výšin.“ Achaz odpověděl: „Nechci žádat a nebudu pokoušet Hospodina.“ I řekl Izajáš: „Slyšte, dome Davidův! Což je vám málo zkoušet trpělivost lidí, že chcete zkoušet i trpělivost mého Boha? (Iz 7, 10–13)

Je to část příběhu o starozákonním králi Achazovi. Nacházíme ho ve chvíli, kdy ztrácí odvahu, kdy cítí lidskou odpovědnost v situaci ohrožení jeho lidu. Ví o vojsku před hranicemi království a hledá spojence proti sousedním králům. A v této chvíli k němu přichází prorok Izajáš a povzbuzuje ho. Ví, že král ztrácí odvahu, a tlumočí mu Hospodinovu nabídku, aby si vyžádal znamení pro znovunabytí odvahy. Něco, čím si potvrdí, že je Hospodin s ním. Achaz tuto nabídku nepřijímá. Zdánlivě nechce pokoušet Boha, ale vnímáme spíše lidský strach. Dobře, v Boha věřím,

ale teď tady mám konkrétní politickou situaci, válku na spadnutí a musím se rozhodnout… (Připomíná to situaci politických představitelů předválečných mocností a mnichovskou dohodu. Na mysl mi přichází i současná situace na Ukrajině a statečný postoj představitelů tohoto státu. Připomínat to může ale i naše každodenní boje a naše rozhodování.)

A tehdy přichází Izajáš s dalšími Hospodinovými slovy. Přestože Hospodin dobře zná postoj Achaza, jde mu vstříc a sám ústy Izajáše mluví o nevyžádaném znamení: zaslíbení syna narozeného z panny. To samo o sobě je zázrakem a připomínkou Boží moci. A k tomu i samotné jméno syna – *Immanu El, Bůh s námi* – je zaslíbením. Zázrak zaslíbený v činu tak zvláštním a zároveň tak nepatrném, miminko proti vojskům na hranicích!

V tomto zaslíbení tak můžeme vidět vzkaz, že Bůh svůj lid nenechá a postará se o něj. I my víme, že také v našich časech immanu El, je s námi Bůh.

Pavla Vlková, úvod pro adventní sborové soustředění

Ze života sboru

Bratr farář Osweto byl během prázdnin se svou rodinou v rodné Keni. Bohužel ho již tam začala trápit záda a po návratu do Čech lékaři navrhli operaci. Po ní se zatím úspěšně rehabilituje a ještě ho čekají lázně. Jak píše v pastoračním dopise, jsme vděčni za včasné svěcení naší sestry Zdeny, která dobře slouží bohoslužby v době jeho zdravotního omezení. Při nich a při dalších činnostech slouží také pastorační asistentky Dana a Stáňa a podle svých možností pomáhají i další členové sboru.

V neděli 2. října na závěr bohoslužby přijal bratr farář požehnání jako posilu před náročnou operací.

Bohoslužbu 16. října sloužila sestra Zdeňka Chaloupková. Bohoslužba byla již pro naše nemocné přenášena i online, tak jsme jim po skončení mohli

zamávat. Při bohoslužbě dostali požehnání oslavenci Petr Chytil s dcerami Esterkou a Valentýnkou. Po

bohoslužbě jsme se sešli jako obvykle v Komenského síni k prodloužené s občerstvením.

V sobotu 22. října jsme se vydali na podzimní výlet Neumannovou stezkou. O něm je samostatný příspěvek.

První část bohoslužby 30. října sloužila sestra Renata Chytilová se čteným kázáním bratra faráře Frýdla *Zadarmo jste dostali, zadarmo dejte*. Sestra Zdeňka Chaloupková vedla druhou část bohoslužby se čtením jmen zesnulých, na které jsme s láskou vzpomínali.

Nedělní odpoledne 6. listopadu patřilo *Tvořivé dílně*. Domluvili jsme se, že se zaměříme na vánoční výzdobu kostela, a tak se vyráběly hvězdy různých tvarů a formátů (a také různého stupně obtížnosti). Menší děti připravovaly vánoční ozdoby. K dispozici byla spousta materiálu k tvoření, ale také dobroty k mlsání.

V neděli 20. listopadu sloužila bohoslužbu sestra Zdeňka Chaloupková, kázání přečetl bratr Jiří Tučan. Na závěr bohoslužby pozdravil sbor bratr farář Osweto, který úspěšně rehabilituje po operaci. Spolu

se sestrou předsedkyní Pavlou Vlkovou popřáli Boží požehnání sestře Miloslavě Maxové, která se v listopadu dožívá krásných 94 let, a sestře Stáně Seifertové, která má o 16 let méně. Potom jsme se sešli k popovídání a občerstvení v Komenského síni, kde jsme oslavenkyním k narozeninám také zazpívali.

V sobotu 26. listopadu se uskutečnilo adventní sborové soustředění. Duchovní úvod připravila sestra Pavla Vlková, můžete si ho přečíst v úvodu tohoto zpravodaje. Po něm jsme se sdíleli a společně modlili. Pak jsme si ještě při bohatém občerstvení povídali po skupinkách, sdíleli své dojmy a společně se radovali.

Sestry Pavla, Dana, Kamila, Zdena, Terezka, Anežka a Esther se pak ještě zdržely, aby vyzdobily kostel břečťanovými větvičkami a již dříve připravenými hvězdami z *Tvořivé dílny*. Děkujeme!

První adventní bohoslužbu v neděli 27. listopadu v čerstvě vyzdobeném kostele zahájili zpěváci se

svíčkami písní *Ejhle, Hospodin přijde* a zapálením první svíčky na adventním věnci, který připravila sestra Dana. Bohoslužbu sloužila sestra Zdeňka Chaloupková s pěveckým doprovodem sestry Pavly Vlkové, která také přečetla druhé čtení, prvním čtením posloužil bratr Jiří Tučan. Kázání bratra faráře Phanuela Osweto s názvem *Výzva k bdělosti* přednesla sestra Jarmila Chytilová.

První středeční adventní pobožnost 30. listopadu sloužil bratr Miloš Feller. Jeho velmi zajímavé kázání na téma *Advent a prorok Izaiáš* je také k dispozici na našem webu.

Druhou adventní nedělní bohoslužbu zahájili opět zpěváci se svíčkami písní *Ejhle, Hospodin přijde* a zapálením druhé svíčky na adventním věnci.

Bohoslužbu sloužila sestra Zdeňka Chaloupková, kázáním pro děti posloužila sestra Dana Klozbergová, na harmonium doprovázela Esther Osweto. Na závěr bohoslužby přišel Mikuláš s andělem. O jejím průběhu přinášíme samostatné příspěvky.

Druhou středeční pobožnost 7. prosince sloužila sestra Zdeňka Chaloupková se svou sestrou Pavlou Schillerovou, která doprovodila zpěv na flétničku a posloužila kázáním.

Třetí adventní bohoslužbu zahájili opět zpěváci a zapálili třetí svíčku. První část bohoslužby včetně kázání vedla sestra Zdeňka Chaloupková, druhou část již sloužil bratr farář Phanuel Osweto. Díky Pánu za jeho uzdravení!

Jarmila Chytilová

Narodil se Bruno

Moje milé společenství,
s velkou radostí, vděkem a s díky Bohu i Vám všem oznamujeme, že se nám devatenáctého října narodil Bruno. Moje nejintenzivnější pocity jsou opravdu vděk a radost, pak teda taky vztek v situacích, kdy něco nestíháme (strašně nerada chodím pozdě), ale vím, že to není zas tak důležité a s velkým sebezapřením se snažím na tom pracovat…

Děkujeme za modlitby a těším se brzy opět na společné setkání.

Martina Škutová s rodinou

Sborový výlet

Na sobotu 22. října 2022 pozvala sestra Eva Bodláková milovníky podzimních vycházek k sobě na chatu.

Počasí zprvu značně deštivé některé výletníky odradilo, ale dvanáct statečných to nevzdalo a na cestu se vydalo. Šli jsme pěšky z Unhoště Neumannovou stezkou po modré turistické značce do osady Dědkův vrch, kde mají poblíž Červeného mlýna Bodlákovi chatu. Chvíli po vyjití již déšť ustával a vykouklo na nás sluníčko.

Cesta byla moc příjemná, chvilkami sice mírně kluzká napadaným listím nebo zas blátivá, ale všech asi 8 km jsme v pohodě zvládli.

Na chatě nás již čekal Karel s výbornou bramboračkou a připraveným ohýnkem na opékání buřtů. Po nakrmení se starší uvelebili před chatou, mládežníci uvnitř, ale zato střídavě pomáhali s přenášením dřevěných špalků, které bylo třeba odvézt.

Díky Pánu za požehnaný výlet a Bodlákovým za jejich péči!

Jarmila Chytilová

Dětská bohoslužba a sv. Mikuláš

Jak jsem již psala, bohoslužbu sloužily sestry Zdeňka a Dana. Do přípravy se zapojily i děti, biblické texty moc pěkně přečetly Zuzanka Lukavská a Helenka Rendlová.

Sestra Dana měla kázání na téma: *Člověk se dívá na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce.* (1 S 16, 7) Připravila pro děti dvě krabice – krásně zabalenou a ušmudlanou. Vyprávěla jim příběh, ve kterém se zjistilo, že krásná krabice byla plná odpadu, zatímco v ušmudlané krabici byl vzácný obsah – ptáčátka. Podobně vyzněl i druhý příběh o boháči a chudákovi. Hospodin hledí na to, co máme ve svém srdci, i když my to nevidíme.

Na závěr bohoslužby přišel opět po roce navštívit děti svatý Mikuláš s andělem. Zřejmě dobře poslouchali kázání, protože pro děti přinesli dva koše, jeden nový zlatě nazdobený a jeden starý proutěný, přikrytý pytlovinou. Že neuhádnete, ve kterém byly dárky? Děti to hned poznaly a těšily se na ně.

Tentokrát ale Mikuláš připravil změnu v koledování. Nejprve se poradil s dětmi a navrhl jim, aby pro ně dárek vykoledovali rodiče. Děti vřele souhlasily a bylo z toho moc pěkné představení, které si užily děti, rodiče i všichni přítomní. Nakonec se Mikuláš s dětmi a se svým doprovodem vyfotografovali.

Mikuláši, tak zase za rok na shledanou (když Pán dá…)!

Jarmila Chytilová

Mikuláš

Mikuláš byl fajn, ale bohužel tam nebyl čert. Ovšem každý ví, že čerti do kostela nesmějí. Mikuláš přišel s krásným andělem, strašně, strašně hezkým. Docela by mě zajímalo, jestli s těmi křídly uměl létat. Ale raději se vrátíme k Mikulášovi.

Nemuseli jsme říkat básničku, ale mohli jsme si vybrat jednoho z rodičů, aby za nás koledoval. Já jsem osobně vybrala tátu, protože táta by mohl zazpívat rokenrol nebo zarepovat. Ale samozřejmě můj tatínek řekl básničku, kterou jsem říkala minulý rok:

Sýček se svou tetou sovou
letí nocí sametovou.
A jak letí černým lesem,
ani lístek nepohne se.

(Takhle to dopadá, když si nevyberete správného rodiče, který má za vás vystoupit.)

Díky, tati, že ses nebál a že jsi nebyl strašpytel a vykoledoval jsi pro mě balíček!

Valentýna Chytilová (11 let)

Anketa: Společenství

Milí přátelé, na loňském adventním sborovém soustředění jsme se domluvili, že bychom si měli pro sebe i do *Nahoru* odpovědět na otázky: **Co očekávám od sboru? Co si myslím, že sbor očekává ode mě? Co mohu nabídnout?** Jak jsme se shodli, je to důležité pro další růst našeho sboru. Už se pomalu sešel rok s rokem a do *Nahoru* jsem obdržela jen několik příspěvků na toto téma: v *Nahoru 1* od Standy a Pavly Vlkové, v *Nahoru 2* od Jirky Tučana a ode mě, v *Nahoru 3* od Kamily a Zdeňky. *Nahoru 4* bylo věnováno sborové dovolené, kde o společenství psala sestra Olga ze Slaného (*Společenství je dar shůry*). V tomto prosincovém vydání jsou opět dvě svědectví – od naší nejstarší členky Růženky Adamové a od Aničky Lukavské. Ráda bych uvítala další vaše odpovědi. Prosím proto, abyste se nad výšeuvedenými otázkami zamysleli a podělili se s námi o výsledky svého uvažování. Děkuji za pochopení a těším se na vaše příspěvky.

Co očekávám od společenství.

Společenství chápu jako duchovní prostor, který má nakročeno do Božího království, školu, kde se učíme umírat, abychom mohli vstupovat do pravdivého života. Svatý Duch, který panuje ve společenství, nám pomáhá vidět věci, které mají skutečnou hodnotu, a tím budovat naše pravé lidství. Ve společenství jsme konfrontováni s naším pokřivením a máme možnost volby nápravy a následně odpuštění. Pokud jsme odloučeni, zakoušíme zranitelnost a křehkost, ocitáme se v poušti.

Očekávám přijetí, důvěru, společnou cestu hledání a víry v Boha, pravdivý život, podporu v nesnázích. Věřím, že duch společenství vždy bude sloužit jako studna živé vody, přístupná všem.

Co si myslím, že sbor očekává ode mne.

Svědectví, že jsem Bohem milována a že Bohu na mně záleží.

Co mohu nabídnout.

Svoji účast na společných setkáváních. Vyjádření svého pohledu na Boží slovo. Modlitby a prosby za Boží pomoc pro potřebné. Co mi bylo dáno a co jsem se naučila s pomocí Boží, to rozdávám.

Anna Lukavská

Co pro mě znamená společenství

Pán mě dovedl v mých sedmdesáti letech do Kladna, kde jsem dostala bydlení a začínala jsem nový život. Ale co bylo hlavní, našla jsem náš sbor, který byl živý, a to jsem potřebovala, abych mohla dál pokračovat ve svém životě podle Boží vůle. Ne tak, jak my sami chceme, ale jak Pán chce. Sešla jsem se zde s rodinou duchovní, živou rodinou, za což moc děkuji, to všude není. A tak můžu jenom děkovat, co jsem dostala od Pána, co jsme zde prožívali, byly to krásné chvíle, předávali jsme si každý svůj život, své zkušenosti, a tím se vlastně dostávali tam, kam Pán chtěl. Vždycky jsem využívala každou chvíli k sejití s věřícími a cítili jsme všichni, jak rosteme s Boží pomocí, jak se nám daří. Tak i Standa, který nám hodně dával, dožívá jako já a můžeme jenom děkovat, i když ubývá zrak, ubývá sluch, ten cit, který máme, ten dar zůstává s námi a těšíme se domů, tam, kam patříme. A tak myslím na všechny, kteří už nás předešli, všechny jsem měla moc ráda. Jaroslava, byl mi blízko, Zdeňka, odešel nedávno. Na sestru Marii Tlustou, která mě tak hezky přivítala do sboru, že jsem se cítila hned jako doma, a další… Teď je mi blízko Jarmila, která tolik dává sboru, aby si to lidé uvědomili, aby to brali vážně, aby se někdo začal snažit a přebírat ty služby a využíval své dary. Aby živá víra nezanikla, aby se z živého sboru nestalo jenom takové povrchní sejití, jak už ten svět na to dneska tlačí.

Tak chci znovu říci, jak jsem vděčná, že jsem získala živý sbor v Kladně. Co bych tu jinak dělala? Sem mě Pán přivedl na stará kolena. Bez Božího požehnání a živého sboru bych byla asi hodně smutná. Jen se musím sklonit a děkovat. Vezměte si to všichni k srdci, jaký je to dar. Teď máme všechno nové, prosím za všechny. Přichází nemoc, zase odchází, každý prochází svými těžkostmi, ale když to bere s pomocí Boží, zvládne to. Ví, že jsme s ním. Modlete se jeden za druhého, jsme velká duchovní rodina, nejen v Kladně, ale na celé tváři země, a tak dělejte, co můžete. Já co jsem dostala, tak se snažím předat. Abyste věděli, i když přichází trápení, že to všechno

mohlo být horší, vždycky to berme z té lepší strany. Je to velký dar, že máme sbor, máme schopné lidi, kteří pokračují ve službě, a tak za ně prosíme. Máme faráře, novou farářku, všechno má svůj čas, to člověk vycítí, jak ti lidé rostou, co kdo v sobě má, tak děkujme za všechny, kteří ten dar drží, aby ho předávali dál. Já jsem se snažila, dost jsem dostala, tak myslím, co jsem mohla, jsem předala podle svých možností. Ruka je teď po pádu bolavá. Nemůžu psát, Jarmila se mě, holka zlatá, ujmula, tak to nahrává a napíše, nějak to dá dohromady, aby to mělo svoji platnost. Tak za to velké díky.

Co můžu ještě nabídnout? Nabídnout můžu jenom zkušenost, že to, co každý v sobě prožívá, aby bral jako velký dar. Tím, že dostal dar víry, může nabídnout svou zkušenost. Aby se toho všichni drželi a pokud můžou, četli Písmo, aby byli na té Boží cestě a ten svět opouštěli, pokud to jde. A můžu nabídnout tu lásku, která je hlavní, Boží lásku. Tu jsem prožila a moc ji doporučuji, proste za ni. V 95 letech jsem měla rozloučení s lidmi, s kterými jsem pracovala v Praze, a bylo to tak hezké, tak krásné, že jsem si položila hlavu na stůl a prožila to. Tolik lásky jsem k nim měla, že jsem ji tam předala. Teď už říkám, když mě zvou, že už nepřijdu. Bylo to hezké, tolik jsme se měli rádi, a to jsem jim řekla, jak je mám ráda, že to není lidská láska, to je Boží láska, aby o tom přemýšleli. Tak jsem to předala Pánu, a kde můžu, tak to říkám kolem dokola. To je můj velký dar, Boží láska, tu jsem poznala a tu můžu takhle předat.

Růžena Adamová (96 let)

Sestra Růženka v noci doma upadla a jako zázrakem si jen vykloubila rameno a také se dovolala pomoci. Momentálně se rehabilituje u své dcery a je s námi ve spojení telefonicky i na online bohoslužbách a večerních biblických.

Připravované akce

Novoroční ekumenická bohoslužba

Křesťanské církve zastoupené v Kladně zvou na novoroční ekumenickou bohoslužbu „Modlitby za Kladensko“, kterou budou sloužit na náměstí Starosty Pavla v neděli 1. ledna 2023 od 15 hod.

Týden modliteb za jednotu křesťanů

Zveme ke společným modlitbám za jednotu křesťanů, které se budou konat v Kladně v týdnu od 15. do 20. ledna 2023 vždy v 18 hod. Téma: ***„Učte se činit dobro. Hledejte právo.“*** (Iz 1, 17)

15. 1. Ne Církev bratrská, V. Pázdrala 3469

16. 1. Po Církev adventistů sedmého dne

17. 1. Út Českobratrská církev evangelická

18. 1. St Církev československá husitská

19. 1. Čt Římskokatolická církev, Kaple sv. Floriana

20. 1. Pá Bratrská jednota baptistů, Osvoboz. pol. vězňů 341

Sborová dovolená

Na základě volebních výsledků z předložených návrhů máme zarezervovaný termín **29. 7. – 5. 8. v hotelu Na Stráži,** který se nachází mezi Rokytnicí nad Jizerou a Jabloncem nad Jizerou.

Je to horský hotel, nic speciálního tam není, budeme ho ale mít pro sebe. Stránky (zatím stále nefunkční, ale prý se aktualizují): www.hotelstraz.cz
Více info bude časem, nyní jen místo a termín, abyste si mohli naplánovat dovolenou.

Kamila Krucká

Pravidelná setkání

Neděle	9:15 hod. modlitby, zpívání
	10 hod. bohoslužba s péčí o děti
	17 hod. mladší mládež
Pondělí	15 hod. setkání seniorů v Domově pro seniory
	18:30 hod. mužská skupinka online (sudé týdny)
Úterý	15:30 hod. ženská skupinka dle domluvy
Středa	16 hod. sdílení a modlitby
	17 hod. biblická hodina
	20 hod. biblická hodina online jednou za dva týdny
Pátek	starší mládež dle domluvy

Program setkání o Vánocích

So 24. 12. **Štědrý den** bohoslužby 15 a 23 hod.

Ne 25. 12. **Hod Boží vánoční** bohoslužba 10 hod.

So 31. 12. **Silvestr** silvestrovské setkání 15 hod.

Ne 1. 1. 2023 **Nový ro**k bohoslužba 10 hod.

Zpravodaje *Nahoru*, další zprávy, nedělní kázání, aktuality i fotografie naleznete na našem webu http://ccshkladno.unas.cz.

Datum vydání: 16. 12. 2022 Redakční rada: J. Chytilová, P. Osweto, P. Vlková, M. Vlková

Neoznačené příspěvky připravila redakční rada.